

[Handelsministeren.]

tager nogle af de spørgsmål op, der er blevet rejst, så ser jeg, at fremskridtspartiet omkring anvendelsen af naturgas spørger: er det muligt at skabe denne gastransmission på fornuftig måde? Det har det været bogstaveligt talt alle andre steder i Europa. Vi har forberedt os godt på det. Vi kom tidligt ud af starthullerne med naturgasloven og med etableringen af Dansk Olie & Naturgas A/S. Vi er meget langt i planlægningen af disse muligheder og har for øjeblikket vedtaget at gå det skridt længere, at samvirket inden for lokalområderne for øjeblikket underkastes en særlig undersøgelse.

Når det drejer sig om olie og kul, har bl. a. de radikales ordfører nævnt spørgsmålet om øgede beredskabslagre. Jeg er ikke uenig i, at der formentlig for hele Europa tegner sig et billede af, at nu, hvor vi er nået op på beredskabslagre af de 3 måneders størrelsesorden, skal vi inden ret længe overveje, hvordan vi kommer videre med en fortsat bedre beredskabslagersituation.

Jeg skal til hr. Ib Nørlund, der var lidt skuffet over det begrænsede område og omfang, hvori østeuropæiske lande var inddraget i disse overvejelser, sige, at han selv var så venlig at pege på, at i den kulanvendelsesforøgelse, der indgår i planen, indgår også en understregning af det ønskelige i mere vidtgående, mere langtrækkende aftaler om faste kulleleverancer fra Østeuropa. Jeg synes, jeg skal sige til hr. Ib Nørlund, at der er og har været løbende kontakter med østeuropæiske lande om muligheden for gastransmission. Hvis hr. Ib Nørlund har bedre oplysninger om disse aktuelle muligheder, end jeg er i besiddelse af, så vil jeg gerne høre om dem, men jeg synes, jeg skal berolige ham med at sige, at vi, som det også fremgår af planen, er dybt interesseret i, at det europæiske gastransmissionsanlæg kommer så langt omkring som muligt, og at Danmark bliver en naturlig del af det. Derfor er vi altså også i en positiv og meget hyppig kontakt med de lande, hr. Ib Nørlund i den forbindelse pegede på.

Hr. Gert Petersen fra socialistisk folkeparti havde nogle betragtninger om, hvorfor vi nævnte en nedgang i kul i 1985-95. Ja, det skyldes bl. a., at vi mener, at det er både økonomisk forsvarligt og forsyningsmæssigt rigtigt at anvende kernekraft. Men det skyl-

des også — hvad hr. Gert Petersen ville have set, hvis han havde læst en halv side eller bare 15 linjer videre — at netop de områder, hr. Gert Petersen nævner som egnede for at placere decentrale kraftvarmeværker, der skulle bruge kul, er dem, vi udpeger og anser for sandsynlige som de mest naturlige naturgasområder. Og da hr. Gert Petersen ligesom jeg er en varm tilhænger af anvendelsen af naturgas, så må vi erkende, at den skal også have nogle områder at operere på.

Fremskridtspartiets ordfører mente ikke, at der var grund til et statsligt engagement i oliesektoren. Det kan jeg ikke være enig med ham i, for det, der tegner sig i det internationale billede i dag, er, at en række lande møder med et statsligt engagement på produktionssiden og forventer at finde en partner på distributionssiden, på forbrugssiden, der kan matche et sådant statsligt engagement. Jeg kunne nævne adskillige lande, der har det på den måde, og det er også en forpligtelse i en plan at være beredt på en sådan udvikling.

Kernekraften er jo helt utvivlsomt det mest kontroversielle, vi beskæftiger os med i denne energigredgørelse og i denne energidebat. Jeg er helt opmærksom på, at adskillige mennesker, nogle i denne sal og adskillige uden for denne sal, nærer en naturlig ængstelse for at tage en kernekraft, som vi hidtil ikke har anvendt her i landet, selv om den er anvendt i flere år næsten overalt i Europa uden for os, i brug og ønsker de flest mulige garantier for, at når vi gør det, så gør vi det med sikkerhed.

Min opfattelse er den samme som socialdemokratiets ordførers, at vi gennem den anlægslov, som miljøministeren er ansvarlig for, gennem de beføjelser, vi har givet miljøminister og folketing, har skabt de størst tænkelige garantier for miljø og sikkerhed, mig bekendt større end vanligt i alle de lande, der i øvrigt i årevis har anvendt kernekraft i betydeligt omfang. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at disse problemer kan og vil blive løst; ellers ville jeg ikke vove at stille forslag i en energiplan om anvendelsen af kernekraft.

Miljøministeren har besvaret alle spørgsmål, der vedrører hans område, miljø og sikkerhed. Det er aldrig handelsministeren, det er aldrig energiministeren, aldrig forsy-